Ч. 188. Второк 3 вересня (21 серпня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Можливі зміни в кабінетї. — Рада мінїстрів. — Справи соймові. — Будова гал. каналу. — З Туреччини.

Як вже звістно, президент Мінїстрів ґр. Штірґкг відбувши курацию в Кальтенляйтґебен, вернув вже до Відня, однак не обняв назад свого становища. Кажуть, стан здоровля ґр. Штірґкга значно вже поправив ся, але все ще не так, щоби він міг сповняти свою службу, отже поки що буде его все ще заступати бар. Гайнольд. Насуває ся однак питанє, чи ґр. Штірґкг верне борзо на свое становище і чи взагалї верне? Отже віденьскі знатоки відносин кажуть, що після ореченя фахових лїкарів від очий ґр. Штірґкг не так борзо подужає зовсім і буде мусїв довший час здержувати ся від всякої роботи, отже й не буде міг вести проводу в засїданях ради коронної. По всїй імовірности заступить его бар. Гайнольд а коли би ґр. Штірґкг таки зовсїм уступив, то як тепер загально говорять, президентом мінїстрів став би бар. Гайнольд.

Можна припускати, що небавком настануть ще й инші зміни в кабінетї; головно має бути обсаджена посада по смерти мінїстра рільництва дра Брафа. Отже кажуть, що ся посада має бути обсаджена ческим земляком, одним із ческих послів з ґрупи аґраріїв. Найповажнїйшими кандидатами на се становище мають бути посли Седляк і Віскоьскі. Крім того має ще настати і зміна в мінїстерстві торговлї а то з причини недуги мінїстра.

З Відня доносять: Раду мінїстрів скликано на день 12 вересня. На сїй радї предложить мінїстер війни свої пропозициї що до нового узброєня артилєриї та заповість, що мінїстерство війни обстоює рішучо при жаданю нових кредитів в сумі 250 мілїонів корон.

Справа скликаня галицкого сойму ще не порішена і она буде мабуть завсїти від нарад клюбів соймових, які сими днями мають відбути ся. Як доносить одна з польских ґазет, то клюб демократичної лївиції, клюб центра і обох посольских клюбів партиї людової скликано вже на день 6 вересня а президий польских клюбів соймових на день 7 вересня. В тім засїданю возьмуть участь пп. Намістник і Маршалок краєвий. Порядок дневний тих засїдань ще не означений, але нема сумнїву, що предметом нарад буде справа осїнної сесиї соймової т. є. чи і коли має сесия бути скликана а дальше справа реформи виборчої.

Комісию соймової реформи виборчої скликано на день 10 вересня і тодї рішить ся справа скликаня сойму. Поки що означено речинець скликаня сойму на день 20 взглядно 25 вересня.

Бюро кореспонденцийне одержало з Відня слїдуючу телєґраму: Деякі дневники подали вістку, що здержано будову галицкого каналу. З найпевнїйшого жерела довідуємо ся, що ся вістка безосновна, бо будівельні працї ведуть ся вповнї згідно з льосами, роздїленими в грудни минулого року. Розпочали ся також приготовленя до робіт на теренї двох льосів, роздїлених в серпни с. р.

Віденьскі часописи подають вість, що ґр. Берхтольд уложив вже конкретні предложеня в справі якоїсь акциї, яку мають держави розпочати в Туреччинї, а предложеня ті мають бути доручені представителям Австро-Угорщини заграницею. Переговори розпічнуть ся вже в найблизшім часї.

На застановленє війни Італії з Туреччиною не заносить ся. З Риму доносять в сїй справі: Ґенерал Канева відбуде тут конференцию з правительством. Правительство єсть за скорим і енерґічним дїланєм в Лібії. Від вислїду конференциї буде зависїти, чи ґен. Канева верне на свое становище в Тріполїсї.

В Албанії настала анархия. В містах Іпеку і Дяковій запанував повний розлад. В Нов. Базарі, в Сениці і Пріполю вибухли кроваві розрухи. Напруженє межи Сербами а Арнаутами єсть що раз більше. З Константинополя доносять: Віддїл Албанцїв під проводом Саіда впав до місцевости Вратіста на полудне від Вальони і увільнив 70 вязнів. В мі-

---

19)

В новочаснім Вавилонї

або

Париж, его займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

А ось инший образок... Недалеко від француского Банку в однім улици Кроа де пті Шан видко що дня в однім місци громадку молодих людий, котрі в погідний день, коли сонце сьвітить а улиці Парижа прибирають від веселого житя, хоч і зовсїм не виглядають на великих панів, то все-таки й не подобають на нуждарів. Розмавляють иноді досить голосно, оповідають собі якісь історії, відкидають недокурки папіросів мов якісь пани. Але коли на дворі хмарно і студінь, то они дрожачи від морозу переступають з одної ноги на другу, а тоді видко на їх лици і драпиву елеґанцию їх одїня. То писарі без посади, котрі вистоюють тут в надії, що хтось їх найме. Тут в сїй части міста, де біржа і банки, треба завсїгди таких людий, котрі писали би адреси або опаски; їх наймають на акорд; за тисяч адрес дістає такий писар яких два франки. То єсть робота на один день, котрої на жаль не що дня можна знайти. З чого тоті люди жиють і як они за два франки на день можуть вижити, то вже їх загадка.

То не дивниця, що жителї Парижа представляють ся чужинцям так часто в фальшивім сьвітлї. Безнастанний блеск нечуваного збитку баламутить людий. Що дня бувають бульвари так осьвітлені і як колиб то було якесь велике торжество. З Париской каварнї при ул. Опери виїзджає якийсь молодий панок, котрий зі своєю товаришкою вечеряв на першім поверсї. Коли заплатив за вечерю і самоїзд, то з банкнота на сто франків здали єму ледви десять. Супружа пара зі стану урядничого або із заможитих міщан ходить до опери і купують собі два фотелї на паркетї. Коли заплатили за дорожку і за скромну вечерю в недалекій гостинници, то минуло ся як стій пятьдесять франків. В тих збиткових частях міста, на бульварах, коло Мадлен та на Елізейских полях нїби кождий бруковий камінь втягає в себе золото, мов маґнес притягає до себе мілїони зі всїх сторін сьвіта. У кождого, хто лиш дасть ся захопити першим филям париского розкішного житя, дістає кождий гріш крила; щезає десь і не знати де та коли. А в безпосередній противности до того стоїть нужда, яка показує ся нараз на кінцях міста.

*

Чим більше місто, тим більша нужда, тим більше в нїм бездомних. А ніч то найбільший ворог бездомних. Голод і холод, пониженє і поневірка так їм не доскулюють як тота нічна пітьма, що замикає очи і змушує до спочинку. Мимоволї приходять на гадку слова поета:

> Сонце западає за високі гори,
> Товар повертає до своєї обори,
> Лиш я нещасний без кута, без хати,
> Де головку склоню, не знати, не знати!
> Хтож ті нещасні і звідки они беруть ся?

Чи з власної вини, чи з вини других стали они без кута, без хати? Всїляко буває, але по найбільшій части то люди, котрих судьба викинула з простої дороги житя і они не можуть знайти знову тої дороги. До сеї кляси належать сїльскі робітники, котрі, Господь знає, якого чуда сподївали ся у великім містї, малі урядники, що за якісь неправильности стратили посаду, артисти, що зі своєї штуки обіцювали собі у великім містї золоті гори, люди, що не могли видержати конкуренциї і зруйнували ся до чиста, але й такі, котрих пристрасти і пороки звели на злу дорогу. Лїтом такі люди ще якось дають собі раду; ночують то десь в кутику у знакомих, то в якійсь шопі або де під деревом в лїску, остаточно хоч би де й під мостом. Але коли настане студінь, то всї они горнуть ся на ніч до пристановища.

Як всї великі міста, так має й Париж установлені властями пристановища, де впускають на ніч бездомних, дають їм їсти, а коли они того хотять, то ще й роботу. Одно з та-

сті настала анархія; жителі зброять ся а власти суть безрадні.

На острові Самос відбули ся оногди бурливі збори. Консулям держав, що опікують ся островами в Еґейскім мори, доручено внесене в жаданєм, щоби войско турецке винесло ся з Острова та щоби переведено ревізию основних законів. Жандармів, що хотіли війти на збори, розоброєно, при чім двох з них покалічено. Російский консул прирік, що войско уступить з острова, скоро жандармерия буде з'орґанізована. Серед населеня настало велике заворушенє.

Новинки.

Львів, 2 вересня 1912.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концепістів санітарних: дра Альфр. Виноградского, дра Пият. Ябловского, дра Алекс. Бараньского і дра Мавр. Тржціньского повітовими лікарями, а асистентів санітарних: дра Ант. Біліньского, дра Вікт. Ґелчиньского і дра Марияна Белятовича концепістами санітарними.

— **Надане презенти.** Ц. к. Намістництво запрезентувало о. Івана Гринишина, гр. кат. пароха в Полянах суровичних на опорожнене гр. кат. приходство цісарского надання в Маковій.

— **Краєва Рада шкільна** надала посади учителів в середних школах: Ів. Будковскому в Бродах; Мих. Крушельницкому в Бережанах; Вас. Левицкому в Ланцуті; А. Данецкому в Стрию; А. Учікови в Сокалї; — іменувала заступниками учителів ґімназияльних: Т. Андреевского в Бродах, Юл. Войцеховского в Дрогобичи, Кл. Шанковского і дра Л. Цеґельского в Тернополи; В. Поліщука і Ст. Мака в Станиславові; Вас. Барнича і Ш. Зубрицкого в Перемишли; Мик. Паньчука і Ів. Заблоцкого у Львові.

— **Від Комітету Евхаристийного** Конгресу в Перемишли. Сьвященників, учасників Конгресу, просимо привезти з собою крім сьвященичих риз краски білої або волотої також **далматики**, коли де такі суть і коли зверхним виглядом і краскою будуть відповідні. — Рівночасно повідомляємо всіх Вч. Отців, котрі хотіли би читати сьв. Літургію у церкві сьв. Варвари, щоби в сім ділї конечно зараз віднесли ся до гр.-кат. парохіяльного уряду у Відни (Wien, I. Wollzeile N. 25, I. Stock). — *о. О. М.*

— **Львівский руский театр в Самборі** під дирекцією Йосифа Стадника. Саля „Сокола". Початок о год. 8·15 вечером.

В второк 3 вересня „Живий труп", драматичні картини в 5 діях Л. Толстого.

В середу, дня 4 вересня с. р. „Оповісти Гофмана", опера в 4 діях з прольоґом Офенбаха.

В четвер, 5 вересня с. р. нова вистава „Паливода", народна комедия зі співами і танцями в 4 діях Карпенка Карого.

В суботу 7 вересня с.р. „Кохання і смерть", штука з житя жидів в 4 діях Якова Ґордіна.

† **Др. Тадей Соловій**, краєвий адвокат, радник Митрополичої Консисториї, правний дорадник Митрополичого Ординарията, куратор „Національного Музея", член Головної Ради „Сільского Господаря", Тов. „Просьвіти", член і добродій майже всіх українських товариств, перший синдик кр. Банку, властитель більшої посілости, помер у Львові дня 31 серпня с. р. заосмотрений Найсьвятійшими Тайнами в 55 році житя. Покійник щедро запомагав материяльними жертвами наші національно-культурні інституциї. Похорон відбуде ся нині в понеділок о год. 4 по полудни в дому жалоби при ул. Фредра ч. 6 на Личаківске кладовище до родинної гробниці. В. е. п.

— **Градова туча.** З Коломийщини доносять, що в послідних днях навістила тамошні сторони сильна туча з градом і наробила величезної шкоди особливо в громадах Уторопи, Верезів нижний і середний. Град падав величини волоского оріха і витовк особливо кукурудзу, бараболї, та овес.

— **Пожежа.** З Поморян доносять, що на тамошнім фільварку, де посесорами суть пп. Макс і Зиґмунт Тірґавзи згоріли оногди 2 стирги конюшини. Шкода обезпечена виносить 40.000 К.

— **Руска Бурса** реміснично - промислова у Львові, ул. Руска 20 помістить сейчас 2 хлопців до науки кравецтва в Монахові (München). Хлопці мають бути інтелїґентного вигляду в укінченою що найменше народною школою, літ 14—16 і здорові. Хлопець має мати з собою 4 пари біля, 2 убрання і малий куферок та дадуть запоруку, що не покинуть місця. Пожаданим було би, щоби се були хлопці з одної місцевости та знали бодай троха по німецки. Подання з долученим шкільним сьвідоцтвом, метрикою і робітничою книжкою належить присилати до Заряду Бурси.

— **З Жида християнин, з християнина Жид**, як коли потреба, щоби людий натягати. Про такого обманця доносять до „Діла": Мунула ся у нас халдейска язва, але не переминули ся обманції, котрі обдурюють нарід, збираючи складки, та в легкий спосіб провадять вигідне житє, на взір тих птиць небесних, що „ні сіють ні орють, а збирають". Дня 25 с. м. придержала жандармерия в Підволочисках многонадійного молодця, котрий перед 4 роками вихрестив ся. Називає ся Василь Канюк (давнійше Натан), родом з Грималова, літ 20. З метрикою хрещеня, на котрій підписаний о. Ів. Воляньский, робить незлий інтерес. Заходить до села в неділю або сьвято і коло церкви, або в читальні оповідає людям о переслїдуваннях, які терпить тепер від Жидів, показує рани нібито від них одержані, а коли бачить, що єго бесїда викликала вже сочувство у людий, тоді просить о датки на дорогу до Прус. Нарід дуже радо складає гроші і то в поважнійші квоти; так пр. в Хмелисках зібрав 30 кор. З тими грішми зібраними заходить знова вечером до Жидів і перед ними плаче та нарікає на свою долю, жалує свого переходу на християньску віру і просить о наложене покути за свій вчинок но і... о датки на дорогу до Прус, як се було в Камінках. Відтак переходить до другого села і там знова повтаряє те саме. Так був в Супраинівці, в Староміщині, в Кривім коло Скалата, але до Прус доїхати не може. Заходить і до сьвященників. Тепер

єних пристановищ знаходить ся на побережу Вальми на схід від площі Републики, а друге в полудневій части міста при ул. Шато де Рантіє, недалеко від площі названої Італія. Хто зайде на ніч до сего послідного пристановища, то в Парижи кажуть жартобливо, що „поїхав до Італії". Але тим бідачискам, що тут ночують, не до жартів. Однак сї пристановища лиш для мужчин і они не дуже великі, бо мають ледви по кількасот ліжок. Їх отвирають в зимі вже о 6 год. вечером а в літі о 7 год. а замикають звичайно вже о 9 год. Майже завсїгди видко там вивішену на дверох табличку з написию „L'asyle est coplet" т. є. „пристановище єсть вже повне". Хто хоче, тому дають тут роботу, але примусу нема. Кождий, хто тут зайде, може через три ночи переночувати а коли в тім часї припадає неділя, то й чотири, але довше не сьміє там перебувати.

Крім тих єсть ще нічне пристановище для женщин при ул. Жорж Занд в західній стороні міста і найбільше зі всіх пристановище, основане сьвященником Левальоа-Перре в 1878 р., котре має в Парижи аж чотири доми, в котрих що вечера сходять ся тисячі бездомних на ніч. Найбільший дім сего заведення знаходить ся при ул. Токвіль (недалеко від парку Монсо). Мимо того що се пристановище основав сьвященик, оно не має віроісповідного характеру і приймає всяких бездомних без ріжниці віри і народности, своїх і чужих, мужчин і женщин; жадає лиш, щоби кождий бездомний дав вписати своє імя і назвище до книги. Чи справді він так називаєся чи ні, того тут ніхто не доходить. Зайдім же тепер до такого пристановища до середини.

Скоро лиш змеркне ся, отвирають пристановище. Зараз в присїнку, на невеличким підвисшеню, сидить за столом урядник пристановища а перед ним лежить велика книга, до котрої він записує бездомних. Кождий, хто тут хоче переночувати, мусить подати, як називає ся, звідки приходить і чим займає ся, та виказати ся ще й якимись документами, коли якісь має. Але чи то все правда, того тут, як сказано, ніхто не доходить. По залагодженю сеї формальности, мусить кождий зайти до одної з тих коміpок, які зараз побіч находять ся і там розібрати ся та добре скупати ся і обмити ся на цілім тілї; до того суть в тих комірках душі, пускаючі теплу і студену воду. Тимчасом забирають їх одіж і добре вичищують, десінфекціонують. Служба сего пристановища розповідає, що бездомні, які тут заходять, ще гірше не люблять купати ся і мити ся як перед урядником зізнавати, хто они й звідки. Они зовсім не розуміють того, яке то для них велике добродійство така купіль. Але нема ради, коли хотять тут переночувати, мусять скупати ся а коли виходять з купелї, не дістають вже свого одїня, лиш одїне заведеня.

За той час їх одїнє десінфекціонує ся. Єго вкладають до великого кітла, напускають дуже сильно огрітої пари і обертають кітлом так, що одїнє випарить ся добре і пара винищить в нім всяку нужду. Одїнє і біле виймають відтак з кітла, розтрясають добре і за помочию відповідних приладів сушать через ніч так, що оно на рано сухісеньке і можна єго вже зовсїм сьміло взяти на себе.

Коли так кождий з бездомних виконав вже все то, що від него зажадали, може тепер розкошувати в сїй безплатній гостинниці. Зголоднїле своє тїло і длятого тим вражливійше на студінь може добре вигріти коло великої зелїзної печи, уставленої серед великої комнати, що служать за розмовницю. Тут може він, коли хоче, прочитати якусь ґазету або й побалакати з товаришами недолї, між котрими майже завсїгди знаходять ся і люди образовані та добре виховані. Підчас тої балаканини настає майже для всїх дуже мила перерва: до комнати вносять великий кіш і входить урядник, котрий виймає з коша хлїби і роздає їх бездомним. Ніхто не дістане ні менше ні більше, ні лїпшого ні гіршого хлїба, бо кождий бохончик важить 333 ґрамів і єсть дуже добрий і смачний.

Відтак приходить господар дому або „директор" (гості пристановища говорять до него звичайно „пане капітане") і відчитує всїм порядок заведеня, в котрім сказано, що кождого, котрий би нечемно або неприлично поводив ся, викинуть сейчас на улицю і більше до пристановища не приймуть. В деяких пристановищах слїдує по сїм спільна молитва, котру неоден з тих нещасливих дуже щиро і побожно відмавляє.

О 9 годині замикають вже брами заведеня і ніякого бездомного, котрий би поза той час спізнив ся, вже не впустять. Всї приняті мусять тепер іти до спальнї, де знаходять ся для них чистенькі і досить вигідні леговища. В пристановищи, що правда, не спить ніхто на перинах, але для неодного з них звичайне зелїзне ліжко з вовняними теплими коцами стане й за перини, коли зважити, що він перед тим спав де на твердій лавцї або таки на камінцю і то може не день, два, але таки цїлими тиждями.

На другий день рано кождий з бездомних дістає назад своє одїнє і мусить вставати та убирати ся. Обовязком кождого єсть тепер обмити ся і обчистити собі обув в окремій до того комнатї. Там в однім місцї єсть зроблена з бетону велика довга водойма ніби ванна, а понад нею іде з водопроводів рура, від котрої знов вистають над водойму короткі рурки, з котрих за покрученєм краника можна мустити воду. Тут стають бездомні один коло другого і миють ся. З другого боку єсть довга лавка, на котрій можна оперти ногу а до стіни на ланцушках причіплені щітки до чищеня чобіт. Тут можуть бездомні один коло другого чистити собі обув. Щітки причіплені на ланцушках длятого, бо показало ся, що навіть старі і витерті вже щітки знаходили любителів між нічними гостями, котрі їх забирали з собою.

(Дальше буде).

вибирає ся, як казав, до Екселенциї Митрополита. Суд в Підволочисках укарав его вже 7-дневним арештом.

— **Нещасливі пригоди.** На стациї в Старім Селі стала ся в пятницю минулого тиждня страшна пригода. Кондуктор зелїзницї державної Журавский із Станиславова, що робив службу при поїздї товаровім, котрий по полудни вийшов зі Львова, при пересуваню ваґонів впав під колеса, котрі відтяли єму праву ногу понизше колїна. Нещасливого відвезено до Бібрки, звідки разом з лікарем відослано до Львова, щоби его тут умістити в шпитали. — Доїздив ся також на ровері Юлїян Скрабек, канцелярийний помічник зелїзничий. Вчера вечером з'їздждав в долину ул. Городецкою а коли вже був коло касарнї Фердинанда, пукло нараз колесо а Скрабек впав на улицю так нещасливо, що розвалив собі голову, вибив кілька зубів, покалїчив ся на лици і дістав сильного потрясеня мозку. Непритомного відставила поготівля ратункова до шпиталю. Стан его єсть дуже грізний.

— **Убийства і самоубийства.** В Найдорфі, нїмецкім селї коло Дрогобича, убив тамошний селянин шевця Болехова, котрого запросив на пиво до коршми. Підчас пиятики зачали оба іззa дурницї сварити ся а тодї пяний селянин пробив шевця ножем в само серце і зробив єму смерть на місци. — В т. зв. грабовій алеї в стрийскім парку відобрав собі в суботу по полудни житє вистрілом з револьвера Ілия Машталїр, дозорець дому при ул. Шимонка ч. 1, літ 31, жонатий, бездїтний. Самоубийник полишив картку до жени в справі майна. Що було причиною самоубийства не знати. Коли явила ся на місци комісия судово-лїкарска, револьвера вже не знайдено, бо хтось его вкрав. — В керницї на ринку знайдено в суботу рано тїло якогось мужчини, котрий там очевидно утопив ся. Як показало ся, був то Григорий Смалько, курзор і інкасент товариства асекурацийного „Провіденция". Син его висказав здогад, що причиною самоубийства було зле пожитє з женою.

Телеґрами.

Будієвичі 2 вересня. На пирі палати торговельної сказав вчера міністер публичних робіт Трнка між иншим, що єсть надія, що прийде до порозуміня між обома народами на основі рівноправности і рівнорядности. Стоїмо — казав — взагалї під знаком компромісів і длятого також в справі будови водних доріг прийде без сумнїву до порозуміня, увзгляднюючого всї справедливі бажаня і потреби.

Верден 2 вересня. (Надреньска провінция). Віз тутешної зелїзницї електричної вискочив із шин і виїхав в товпу зібрану на ярмарку. До ще грізнїйшої катастрофи не прийшло завдяки тому, що на шлях впала вирвана велика галузь. Число ранених виносить 9 а з того 4 тяжко ранених.

Київ 2 вересня. В послїдних днях відбули ся тут численні ревізиї, котрі в многих случаях довели до арештовань.

Париж 2 вересня. Ґенеральний резидент французкий Лїотей телеґрафує з Казаблянки, що Французів влятих до неволї випущено на волю.

Париж 2 вересня. Грецкий король Юрий приїхав вчера вечером до Екс ле бен (Aix les bains). На двірци повитав его президент Фалїєр.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Церковні річи

— — **Найкраснї і найдешевші продає** — —

„Достава"

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руській ч. 20 (в каменици „Дністра"), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести лїхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивоти плащеницї, образи (церковні і до хат), цьвіти всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до позолочення і ризи до направи.

Уділ виносить 10 К (1 К вписове), за гроші зложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Руско-польска

Термінольоґія

зі збіркою ИНШИХ СЛІВ до шкільної і приватної науки.

На підставі шкільних підручників

зладив

ЙОСИФ ТАНЧАКОВСКИЙ

учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові, 1910.

Накладом автора.

—Цїна 1 К (опаска 5 сотиків).—

ЗМІСТ: 1) Вступ — 2) Релїґія — 3) Психольоґія — 4) Льоґіка — 5) Педаґоґіка — 6) Руский язик-Лїтература — 7) Руский язик-Граматика — 8) Ґеоґрафія — 9) Істория — 10) Рахунки — 11) Ґеометрия — 12) Начеркова ґеометрия — 13) Соматольоґія — 14) Зоольоґія — 15) Ботаніка — 16) Мінеральоґія — 17) Гіґієна і Лїчництво — 18) Фізика — 19) Хемія — 20) Господарство — 21) Калїґрафія — 22) Рисунки — 23) Музика і Спів — 24) Ручні жіночі роботи. — 25) Ґімнастика (руханка) — 26) Технольоґія (slöjd).

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45** 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 611*), 941, 11·43§
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годинї 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годинї 2 мін. 50 по полудни із західного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годинї 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

ц.

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети **складані** комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети **складані** в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 **днів**.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).